

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: A.T.A.**, bytem..., *zastoupen JUDr. Lenkou Faltýnovou, advokátkou, se sídlem Domažlice, nám. Míru 143*, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2014, čj. 2013/81510-71,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2014, č.j. 2013/81510-71 a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 10. 2013, č.j. 450 513 181/423 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Lenky Faltýnové, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9.10.2013, čj. 450513181/423. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně nepovolil obnovu řízení o žádosti žalobce ve věci dílčího starobního důchodu, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí dne 27.9.2010. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že doplnil další podklady pro rozhodnutí zahrnující zejména kopii spisu vedeného Policií ČR pod sp. zn. KRPP-71819/PP-2011-030114 a

k obsahu tohoto spisu konstatoval, že spis obsahuje doklady mající vazbu na vyšetřování Policie ČR ve věci možného spáchání přestupku proti pořádku ve státní správě podle § 46 odst. 1 zák. o přestupcích č. 200/1990 Sb., tj. přestupku spočívajícího v neplacení sociálního a zdravotního pojištění a dále doklady mající vazbu na kontrolu dodržování pracovněprávních předpisů provedenou Oblastním inspektorátem práce. V dokladech Policie ČR není obsažena žádná informace, z níž by bylo možné dovodit, že v předmětné době byly splněny podmínky uvedené v § 11 odst. 1 a 2 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Šetření Policie ČR neprokázalo, že žalobce v době od 1. 4. 1998 do 31.12.2002 vykonával výdělečnou činnost zakládající účast na důchodovém pojištění u firmy M.S. – STAVO ve Kdyni a to v návaznosti na informaci o možném odpracování *telefonu* do ciziny. Pokud jde o předložené kopie čtyř čestných prohlášení bývalých zaměstnanců firmy M.S. – STAVO ve Kdyni správní orgán dospěl k závěru, že uvedená čestná prohlášení jsou nevěrohodná, neboť bývalí zaměstnanci v nich prohlašují, že žalobce ve firmě M.S. – STAVO v době od 1.4.1998 do 31.12.2002 pracoval, ačkoliv z podkladů České správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že sami po celou předmětnou dobu nebyli zaměstnanci této firmy a nemohli tedy z vlastní zkušenosti věrohodně prohlásit, že účastník řízení v této firmě po uvedenou dobu pracoval. K požadavku žalobce na zhodnocení doby zaměstnání od 1.4.1998 do 31.12.2012 u firmy M.S. – STAVO, Kdyně, správní orgán konstatoval, že z nově získaných podkladů nebyly zjištěny žádné nové právně relevantní skutečnosti opravňující Českou správu sociálního zabezpečení k provedení zápočtu předmětné doby, jako doby pojištění pro účely stanovení výše starobního důchodu účastníka řízení. Nadále tedy Česká správa sociálního zabezpečení nemůže považovat splnění podmínek uvedených v § 11 odst. 1 a 2 zák. č. 155/1995 Sb. pro účely hodnocení doby od 1.4.1998 do 31.12.2002 jako doby pojištění v případě účastníka řízení za prokázané.

O odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění konstatoval, že ČSSZ na podkladě § 100 odst. 1 a 2 správního řádu zamítla žádost účastníka řízení o povolení obnovy řízení ve věci jeho dílčího starobního důchodu. Žalovaný vycházel ze zjištění, že žalobce uplatnil dne 9. 9. 2009 žádost o přiznání dílčího starobního důchodu a řízení zahájené na základě této žádosti bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím ze dne 27.9.2010, kterým byl žalobci dílčí starobní důchod přiznán. Dne 22.6 2012 účastník řízení požádal o obnovu řízení ve věci žádosti o dílčí starobní důchod a o následné započtení doby zaměstnání u zaměstnavatele M.S. – STAVO, Kdyně v době od 1.4.1998 do 31.12.2002 pro výši dílčího starobního důchodu. Tato doba zaměstnání mu nebyla dosud započtena na základě sdělení uvedeného zaměstnavatele, že žalobce u této firmy nebyl zaměstnán. Žalobce nově poukázal na obsah spisu Policie ČR, který obsahuje nové důkazy. Žalovaný dále hodnotil skutkové okolnosti plynoucí zejména z listin tvořící součást spisu vedeného Policií ČR i závěry, které správní orgán I. stupně z těchto podkladů učinil. Žalovaný dále uváděl, že ČSSZ uváděla, že jak bylo zjištěno u společnosti M.S. – STAVO a M.S. nádraží ČSD Kdyně, byly provedeny kontroly Okresní správou sociálního zabezpečení Domažlice. Z protokolu o kontrole pojistného a provádění nemocenského pojištění č. 43/1999 za období od 1.2.1998 do 31.1.1999, z protokolu o kontrole pojistného a provádění nemocenského pojištění a plnění úkonů v důchodovém pojištění č. 130/00 za období od 1.4.1999 do 29.2.2000 a z protokolu o kontrole pojistného provádění nemocenského pojištění a plnění úkonů v důchodovém pojištění č. 34/02 od 1.3.2000 do 31.12.2001 a podle protokolu o kontrole pojistného provádění nemocenského pojištění a plnění úkonů v důchodovém pojištění č. 663/03 za období od 1.1.2002 do

31.10.2003, je zřejmé, že pracovníci kontrolního oddělení OSSZ Domažlice kontrolovali u výše uvedených společností také splnění povinnosti zaměstnavatele při přihlašování pracovníků. V průběhu kontroly byly prověřeny mzdové listy uvedených společností a výplatní listiny. Z provedených kontrol nevyplynula povinnost zaměstnavatele přihlásit žalobce k pojištění. Z výše uvedeného podle žalovaného vyplývá, že obě společnosti, u kterých měl být účastník řízení údajně zaměstnán, byly OSSZ Domažlice v předmětném období pravidelně 1x ročně kontrolovány, a to nejen pokud jde o povinnost přihlašování zaměstnanců k nemocenskému pojištění, ale součástí kontrol bylo i prověřování mzdových listů i výplatních lístků, přičemž nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by zaměstnání účastníka řízení prokazovaly. Podle sdělení OSSZ Domažlice nebyl žalobce veden v období od 1.4.1998 do 31.12.2002 v evidenci OSSZ jako zaměstnanec uvedené společnosti a zároveň nebyly OSSZ předány žádné doklady, které by získání doby pojištění výše uvedených společností prokazovaly. S odkazem na ust. § 100 odst. 1 správního řádu žalovaný se ztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně v tom smyslu, že z obsahu spisu vedeného Policií ČR nelze zjistit žádné dříve neznámé skutečnosti, které účastník nemohl použít v předchozím řízení a které by mu byly ku prospěchu. Pokud žalobce v odvolání poukazuje na svědecké výpovědi bývalých spolupracovníků, žalovaný uváděl, že svědecká prohlášení těchto osob, již byla předložena ČSSZ jako součást přílohy podání žalobce ze dne 2.10.2010, které bylo adresováno správnímu orgánu I. stupně. Nejedná se tedy o dříve neznámé skutečnosti ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Skutečnost, že ČSSZ v rámci řízení o dílčí starobní důchodu účastníka řízení k takto prokazované době výdělečné činnosti nepřihlédla, nemůže být předmětem obnovy řízení jakožto procesního institutu. Jedná se totiž o otázku hmotněprávní a nikoliv procesní. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení. Předložené doklady neobsahují žádné nové právně relevantní skutečnosti opravňující obnovu řízení ve věci zápočtu další doby pojištění.

II. Žaloba

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, ve které tvrdil, že svojí žádostí o obnovu řízení ve věci jeho žádosti o dílčí starobní důchod sledoval nápravu skutkových nesprávností. Česká správa sociálního zabezpečení v rozhodnutí o jeho žádosti o dílčí starobní důchod ze dne 27.9.2010 přiznala žalobci starobní důchod jen ve výši 372,- Kč měsíčně s odůvodněním, že doba zaměstnání od 1.4.1998 do 31.12.2002 nemohla být započtena na základě svědků, neboť dle sdělení firmy M.S. – STAVO Kdyně žalobce u výše uvedené firmy nepracoval. Ze spisu Policie ČR vedeného u Obvodního oddělení Kdyně vyplývá přitom nová skutečnost a to, že původní sdělení firmy M.S. – STAVO Kdyně že od 1.4.1998 do 31.12.2002 nebyl žalobce u této firmy zaměstnán se ukazuje nepravdivým. Firmou M.S. – STAVO Kdyně bylo totiž nově připuštěno, že v inkriminované době žalobce u této firmy pracoval. Tato skutečnost je jednoznačně důvodem pro povolení obnovy řízení. Teprve poté v řádném a obnoveném řízení je nutné zabývat se dalšími důkazy, jako jsou svědecká prohlášení, výpovědi svědků a listinami, které žalobce předložil České správě sociálního zabezpečení v průběhu řízení o přiznání důchodu. Prokázaná změna výpovědi firmy M.S. – STAVO Kdyně učiněná po pravomocném skončení řízení o žádosti žalobce o dílčí starobní důchod je důvodem pro obnovení původního řízení a pro provedení již dříve navržených

důkazních návrhů žalobce, kterými se správní orgán odmítl zabývat právě na podkladě původního tvrzení firmy M.S. – STAVO Kdyně, že žalobce u této firmy nepracoval. Na základě těchto tvrzení žalobce označil rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nezákonné a navrhl, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobce žalobu opírá o skutečnosti plynoucí ze spisu Policie ČR OO Kdyně. Údaje v tomto spise obsažené považuje za nové skutečnosti podle § 100 odst. 1 správního řádu, které prokazují nepravdivost původních údajů. Konkrétně se jedná o sdělení firmy S. týkající se údajné doby zaměstnání žalobce u této firmy. Žalovaný konstatoval, že ČSSZ se obrátila na firmu M.S. – STAVO Kdyně a žádala o sdělení doby pojištění a vyměřovacích základů za inkriminovanou dobu u žalobce s tím, že nemá k dispozici evidenční listy. Na tuto žádost reagovala předmětná firma podáním z 29.7.2013, ve kterém uvedla, že žalobce nikdy ve firmě nepracoval a tudíž se zde nenachází žádné evidenční listy a vyměřovací základy. Z policejního spisu z úředního záznamu ze dne 2.9.2011 sepsaného s M.S. vyplývá, že podle jeho sdělení žalobce u něho kdysi pracoval, ale jen proto, aby si odpracoval dluh ve výši 30.000,- Kč, který vznikl tím, že žalobce telefonoval z jeho pevné linky příbuzným do Bulharska. Uvedl, že se nejednalo o zaměstnání ve smyslu zákoníku práce. Pokud žalobce poukazuje na rozpor mezi tvrzeními firmy M.S. a namítá nepravdivost původního tvrzení o tom, že žalobce nebyl u firmy zaměstnán, lze namítnout, že je otázkou, jak firma S. chápala při vystavování tohoto potvrzení význam pojmu „byl zaměstnán“. Firma byla ČSSZ vyzvána, aby potvrdila dobu pojištění a vyměřovací základy za dobu od 1.4.1998 do 31.12.2012. Nelze tedy ani vyloučit, že následné sdělení firmy, stejně jako pozdější vyjádření M.S. do policejního spisu pouze znamenalo, že žalobce u jeho firmy nevykonával činnost, která by byla pracovněprávním vztahem podle zákoníku práce. Není prokázáno, že by žalobce vykonával v této době činnost, která by zakládala účast na důchodovém pojištění. V daném případě podle žalovaného není splněna jedna z podmínek § 100 odst. 1 správního řádu, a sice aby dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl v původním řízení uplatnit nebo důkazy sice provedené, které se však později ukázaly nepravdivými, mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Vedle kritéria formálního, ke kterému náleží dříve neznámé skutečnosti, musí být splněno i kritérium materiální a to, že tyto skutečnosti či důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem předchozího rozhodnutí. Žalovaný vyslovil názor, že tato podmínka splněna není, neboť ani nové vyjádření údajného zaměstnavatele firmy Stárek není důvodem ke změně původního rozhodnutí ČSSZ, resp. ke zpochybnění právního závěru, že žalovaný v době od 1.4.1998 do 31.12.2002 nevykonával činnost, která by zakládala účast na důchodovém pojištění. Žalovaný konstatoval, že zřejmě jádrem problému je, jak uvádí i žalobce v žalobě, hmotněprávní posouzení charakteru činnosti žalobce u firmy M.S. Pokud je žalobce přesvědčen, že disponuje důkazy prokazujícími, že jeho činnost u firmy M.S. zakládala účast na důchodovém pojištění, má možnost domáhat se posouzení této hmotněprávní otázky, tedy otázky charakteru jeho pracovní činnosti u firmy S., uplatněním žádosti o změnu výše důchodu s hodnocením této doby podle § 56 odst. 1 zák. č.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Na základě těchto skutečností žalovaný navrhl, aby žaloba byla krajským soudem zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkouvání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Zákonost rozhodnutí přezkoumával ve vazbě na příslušná procesní ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejichž porušení se žalobce dovolával.

Krajský soud důvodnost žaloby posuzoval na podkladě výkladu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., podle kterého řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Krajský soud vycházel při posuzování důvodnosti žaloby z nesporných skutečností dokumentovaných správním spisem, ze kterých je doloženo, že Česká správa sociálního zabezpečení dne 27.9.2010 vydala rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o starobní důchod a od 1.7.2009 mu přiznala starobní důchod ve výši 372,- Kč. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je patrné, že doba zaměstnání od 1.4.1998 do 31.12.2002 nemohla být žalobci započtena na základě svědků, neboť podle sdělení firmy M.S., – STAVO Kdyně jmenovaný žalobce u uvedené firmy nepracoval tzn., že za něj nebylo placeno pojistné. Jedním z podkladů pro toto rozhodnutí bylo sdělení firmy M.S. – STAVO, Nádražní 141, Kdyně ze dne 29.7.2010, ve kterém M.S., jako jednatel této firmy sdělil, že žalobce nikdy ve firmě M.S. – STAVO nepracoval a tudíž u firmy se nenachází žádné evidenční listy a vyměřovací základy. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.9.2010.

Dne 2. září 2011 M.S. před Policií České republiky vypověděl, že žalobce u něho pracoval, ale jen proto, aby si odpracoval dluh ve výši cca 30.000,- Kč, který vznikl tím, že volal z jeho pevné linky příbuzným do Bulharska. Uvedl, že se nejednalo o zaměstnání ve smyslu zákoníku práce č. 262/2006 Sb.

Krajský soud vycházel z výkladu ustanovení § 100 a násl. správního řádu, která obnovu řízení upravují jako mimořádný prostředek přezkoumání již existujícího pravomocného správního rozhodnutí, která je prostředkem k odstranění skutkových omylů a nesprávností. V prvním stadiu správní orgán zkoumá, zda jsou naplněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení, které jsou definovány v § 100 odst. 1 správního řádu. V přezkouvávaném případě bylo na správním orgánu I. stupně posoudit, jaké provedené důkazy se staly podkladem pro řízení ve věci žádosti žalobce o dílčí starobní důchod podané dne 9.9.2009. Pakliže jedním z důkazů pro vydání pravomocného rozhodnutí v dané věci bylo tvrzení jednatele firmy M.S. – STAVO, Kdyně ze dne 29.7. 2010, že žalobce v této firmě nepracoval a že ve firmě se nenachází žádné evidenční listy a vyměřovací základy a pokud

oproti tomuto tvrzení se objevilo tvrzení nové, ve kterém stejný jednatel dne 2.9.2011 před orgány Policie České republiky vypověděl, že žalobce v předmětné firmě pracoval, pak na správním orgánu bylo posoudit, do jaké míry toto tvrzení naplňuje skutečnost definovanou v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a vyhodnotit, zda původně provedené důkazy se ve světle těchto dvou protichůdných tvrzení ukázaly nepravdivými. Správní orgán se proto v tomto stadiu řízení o povolení obnovy měl zabývat řešením výlučně procesních otázek a ověřit, zda nová skutečnost může doložit, že doposud provedené důkazy, o které se opírá pravomocné rozhodnutí, se ukázaly nepravdivými. V přezkoumávaném případě protichůdná tvrzení jednatele původní firmy M.S. – STAVO, Kdyně, se týkala otázky započitatelnosti doby zaměstnání žalobce v inkriminované době od 1.4.1998 do 31.12.2002. Tato skutečnost by byla způsobilá příznivě ovlivnit jeho hmotněprávní pozici při posuzování nároku na starobní důchod. Pro výsledek řízení o povolení obnovy však není právně významné, zda na základě nových důkazů se následně prokáže nepravdivost dosavadních důkazů a zda bude skutečně přijato jiné rozhodnutí o původní žádosti žalobce o přiznání starobního důchodu. Odpověď na tuto otázku dá až druhé stadium řízení nastupující po povolení obnovy, ve kterém se bude vést řízení obnovené a ve kterém se budou posuzovat hmotněprávní aspekty věci samé.

Nové tvrzení jednatele firmy M.S. – STAVO, Kdyně ze dne 2.9.2011 tak ukazuje na možnou nepravdivost výchozích důkazů, které byly podkladem pro vydání pravomocného rozhodnutí a tato samotná skutečnost dokládá splnění procesních podmínek pro naplnění ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, za kterých lze přistoupit k obnově řízení. Zda se nové tvrzení ukáže pravdivým či nikoliv, však bude až výsledkem dalšího řízení, ve kterém bude vytvořen prostor pro další dokazování pravdivosti nově tvrzených skutečností a nového posuzování žádosti žalobce o dílčí starobní důchod se zaměřením na posouzení doby jeho pojištění ve smyslu § 11 zák. o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. a prokazování doby pojištění prostředky plynoucími z ust. § 85 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tento správní orgán se nevyslovil, zda k návrhu žalobce na povolení obnovy řízení shledal či neshledal skutečnost právně významnou pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, ale naopak prováděl hodnocení důkazů se závěrem, že z nově získaných dokladů nebyly zjištěny žádné nové právně relevantní skutečnosti opravňující k provedení zápočtu předmětné doby jako doby pojištění pro účely stanovení výše starobního důchodu žalobci. Žalovaný se s správním názorem správního orgánu I. stupně ztotožnil, dospěl k závěru, že ani z nových skutečností vyplývajících z obsahu spisu vedeného Policií České republiky nelze zjistit žádné dříve neznámé skutečnosti, které žalobce nemohl použít v předchozím řízení a které by mu byly ku prospěchu. Žalovaný, obdobně jako správní orgán I. stupně, však rovněž nezaměřil svoji pozornost na původní důkaz provedený v řízení o žádosti žalobce o určení dílčího starobního důchodu původně prokazující, že žalobce u firmy M.S. – STAVO Kdyně vůbec v inkriminovaném období nepracoval a nevymezil se ani k novému opačnému tvrzení jednatele této firmy, ze kterého vyplýval pravý opak. Žalovaný se ve světle obsahu odvolání žalobce vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně vůbec nevypořádal s jeho tvrzením o nedostatečném zdůvodnění a o zjevné nepřezkoumatelnosti závěru České správy sociálního zabezpečení o nenaplnění podmínek pro povolení obnovy řízení. Žalovaný i správní orgán I. stupně své rozhodovací důvody podložily argumenty majícími prostor v řízení o povolení

obnovy a současně i argumenty majícími místo výlučně až v následně vedeném řízení obnoveném. Tento postup žalovaného založil nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí pro nesrozumitelnost.

Krajský soud shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a rozhodnutí žalovaného bez nařízení jednání zrušil.

Vzhledem k tomu, že stejná procesní vada byla shledána i u rozhodnutí správního orgánu I. stupně, krajský soud postupem podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí tohoto správního orgánu.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobci, který v řízení dosáhl procesního úspěchu přiznává náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč. Tato částka je představována uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a dále odměnou za právní zastoupení za dva úkony po 3.100,- Kč představované přípravou a převzetím zastoupení a sepisem žaloby a dvou režijních paušálů po 300,- Kč, navýšenou o daň z přidané hodnoty v sazbě 21%. Tato částka bude uhrazena žalovaným žalobci do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. ledna 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková